

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ÚNOR 2023

Také letos proběhla na území našich farností Tříkrálová sbírka – a dárci byli štedří... (více uvnitř zpravodaje)

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,
do tohoto čísla Hejčínského oka jsem pro vás připravil rozhovor s Pavlou Kašparovou. Protože se mi zdá zajímavý a zároveň dost dlouhý, namísto obvyklého úvodníku tentokrát jen přeji vám i vašim rodinám požehnaný měsíc únor a v jeho druhé půli i vstup do postní doby!

P. Gorazd

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2023

HEJČÍNSKÉ KOLEDOVÁNÍ

Marně hledám slova díků,
všem mým milým koledníkům.
Co jim mohu jenom dát?
Modlitbou vždy pomáhat.

Po dvou letech dlouhé pauzy,
covidové zlostné kauzy,
vytáhli jsme korunky,
a děti zas s velkou chutí zazvonily na zvonky.

Jinak doba nárok klade,
cítíme tlak všichni všade,
zázrak Boží v tuto chvíli,
semknul národ v jednom cíli.

Podpoř chudé, znič i bídu,
zde jdeš více v světě k míru,
nedej se ničím odradit,
nech slovo Boží svojí duši bezprostředně poradit.

Marně hledám slova díků, moji drazí díky vám,
velkou věc jste udělali, Bůh odměnu dá všem nám,
chodili jste zas a zase s láskyplným posláním,
jeho ruce nad vás skláním s převelikým žehnáním.

Za vaši lásku k bližnímu v jakékoliv podobě, kterou jste projevili děkuje

váš Oldřich Chytilík

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ:

Míša Kaňovská a Bětuška a Anička Návratovy a Beáta Kerlová;

Šárka Chlupová a Liduška Návratová, Soňa Krobotová a Aňa Tomečková;

Zdeněk Šup a Davídek a Maruška Šupovi a Jakub Zaoral;

Oldřich Chytilík a Vendulka a Vilímek Živělovi a Daneček Frajt;
Josef Šatánek a Jakub a Martin Šatánkovi a Michal Bendík;
Josef Filip a Sofinka a Eliáš Filipovi a Tea Štosová;
Lád'a Chmela a Vendulka, Lucinka a Lukáš Chmelovi.

Za hejčínskou farnost naše skupinky vybraly neuvěřitelnou částku **85.436 Kč**.

„MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM ...“ Z KŘELOVA-BŘUCHOTÍNA

Tříkrálová sbírka je spojena s radostí z pomoci potřebným a je dozvukem doznívajících vánočních svátků. Když jsme se rozhodli asi před třinácti lety obnovit tuto tradici v naší obci Křelov-Břuchotín, začínal jsem s jednou skupinkou koledníků. A byla to právě radost a nadšení těchto našich malých koledníků, které nám pomohly v tomto úsilí vytrvat a pokračovat i v dalších letech. Potěšující bylo, že se nám postupně podařilo zkontaktovat další dospělé a děti, kteří sdíleli tento zápal pro tříkrálové koledování, a tato akce u nás v obci postupně nabývala na síle. Odměnou pro nás bylo množství finančních prostředků, které se nám pod záštitou organizátora této akce Charity Olomouc podařilo vybrat na dobročinné účely. Velmi jsem měl rád chvíle,

kdy jsme s dětmi ukončili obchůzku a ony si mezi sebou začaly dělit výslužku, s radostí se dohadovaly, jaké sladkosti si vezmou a kdo má jaké rád. Co mě však skutečně dojalo, bylo, když jednou malí koledníci dostali pro sebe od lidí peníze, ale oni je dali do kasičky s odůvodněním, že je to pro dobrou věc a jiní lidé je potřebují více než oni. V takovou chvíli jsem si uvědomil i tento pozitivní dopad na naše děti.

Aby byl výčet pozitiv kompletní, musím velmi kladně hodnotit i postupné přibývání koledníků, kteří se k nám v průběhu let přidávali, a mnozí jsou již našimi stabilními pilíři při pořádání této sbírky. V letošním roce jsme již měli osm skupinek koledníků a podařila se nám vybrat částka **49.226 Kč**. A právě nadšení a obětavost těchto lidí dotváří celkový pozitivní dopad, jež má tento dobročinný počín na naši společnost, a umožňují nám svým dílem přispět k posilování toho dobrého, co bychom v sobě měli všichni hledat, a to je láska k bližnímu a soucit. Za to patří dík pracovníkům Charity, koledníkům a všem přispěvatelům.

David Šafář, starosta obce Křelov-Břuchotín

STRUČNĚ Z HORKY NAD MORAVOU

Máme velkou radost, že se letos řady horeckých koledníků rozšířily o nové tváře a mohli jsme tak putovat i do dosud opomíjené části Horky – Sedliska. Vybralo se rekordních **56.795 Kč**.

Děkujeme všem dárcům za štědrost a dobrovolníkům za nasazení!

Jaroslava Krejčí

OTEVŘENÉ OČI A SRDCE

*Před asi rokem a půl se objevila v naší farnosti nová rodina – **Honza a Pavla Kašparovi se svými dětmi: Jakubem (6) a Ondřejem (2)**. Ten byl v našem kostele už i pokřtěn. Kašparovi žili delší dobu v zahraničí, konkrétně ve Francii. Byli zapojeni i do činnosti tamní farnosti. Jejich zkušenost může být zajímavá pro nás pro všechny, proto jsme Pavle položili několik otázek.*

Jak se odvíjela cesta vaší víry a jak jste se dostali do Francie?

Pro mne asi prvním svědkem víry byla babička. Ta nás k víře opravdu vedla. Jako náctiletá jsem pak chodila do pěveckého sboru *Tensing*, což je v podstatě evangelizační dílo jednoho anglického misionáře. Tam jsem měla pocit, že jsem zažila živou víru. Pak mne hodně ovlivnila doba, kdy jsem se se salesiány připravovala odjet jako dobrovolník na rok do Etiopie. A nejdůležitějším místem na mé cestě víry bylo Taizé. Při jednom pobytu jsem se tam opravdu setkala s Bohem. Dalším zásadním milníkem byla celá naše zkušenost s Honzíkem, naším prvním synem.

A do té Etiopie jste se nedostala?

Ne, tam jsem nakonec nejela. Před plánovaným odjezdem jsem byla na měsíc u sester salesiánek v Plzni a v té době mi zemřel osmnáctiletý bratranec David. A Honza (tehdy můj kluk, ne ještě manžel) už byl v CERNu (fyzikální laboratoř na hranici Švýcarska a Francie). Na základě Davidovy smrti jsem přehodnotila, co je pro mne důležité, a jela jsem do CERNu za Honzou.

Zmínila jste syna Honzíka, to by asi bylo dobře vysvětlit.

Honzík je náš první syn. Když jsem byla těhotná, zjistilo se, že má závažnou genetickou nemoc, neslučitelnou se životem. Dozvěděli jsme se to asi v půli těhotenství a bylo nám řečeno, že

pravděpodobně brzy po porodu zemře. Nakonec žil necelé dva měsíce. To byl pro nás hodně požehnaný čas. Nelehký, ale krásný a požehnaný.

V jakém smyslu?

Fakt, že Honzík žil dva měsíce, byl pro nás malý zázrak a veliký dar, protože nám nejdřív řekli, že se může stát, že miminko, až se narodí, bude žít pár dní, pár hodin anebo pár minut. Od té doby, co jsme se to dozvěděli a řekli

li jsme to ostatním, jsme byli hodně obklopeni farností, rodinou a kamarády, dokonce i cizími lidmi, kteří se za nás modlili. Ačkoli to bylo těžké, cítili jsme se nesení, povzbuzováni, vnímali jsme velikou jednotu nás všech. A ani nás vlastně nikdy nenapadlo ptát se, proč to Bůh dopustil. Byla v tom spousta nelehkých okamžiků, vlastně nic nešlo tak, jak jsme si představovali, ale bylo to krásné a jsme za to velmi vděční: za Honzíka, za podporu od všech lidí, za podporu ve farnosti.

Která farnost to byla?

Ta ve Francii. Byla úžasná. My jsme tam neměli příbuzné, rodinu, a ta farnost se nám rodinou stala. Byli jsme opravdu jako velká rodina.

A jak jste se tam tedy dostali?

Honza dělal doktorát z fyziky a v rámci toho dostal nabídku jet na šest měsíců do CERNu. Pak mu nabídli, že tam může zůstat ještě dalších šest měsíců – a nakonec z toho bylo patnáct let. Já jsem přijela za ním.

To už jste byli svoji?

Ne. Brali jsme se na Moravě v době, kdy už jsem byla asi rok s Honzou ve Francii.

Na kterém konci Francie to jsme?

U Ženevy, poblíž švýcarské hranice. „Naše“ městečko, kde jsme žili, je první za Ženevou na francouzské straně a jmenuje se Saint Genis Pouilly. Když jsme vyšli před dům, tak jsme viděli Alpy s Mont Blankem, a za domem jsme měli hory vysoké jako naše Krkonoše, které se jmenují Jura.

Bylo to typicky francouzské prostředí?

Ne. Mysleli jsme si, že máme zkušenost s francouzskou kulturou, ale všichni nám říkali, že naše městečko je prostředí hodně kosmopolitní. V městečku, které má dvanáct tisíc obyvatel, žilo asi devadesát různých národností.

Co bylo v té farnosti nebo v tamní církvi jiné než u nás?

Já s církví v České republice zatím po návratu nemám velké zkušenosti, protože jsem odjela relativně brzy a většinu svého dospělého života jsem prožila tam. V naší farnosti působili dva kněží, což je ve francouzských poměrech spíš výjimka, ale tam tomu tak bylo. Spravovali skupinu farností, jejímž středem bylo Saint Genis. Navíc to byli kněží společnosti Societé Jean Marie Vianney, kteří chtějí žít v komunitách. Zajímavé bylo, že před nimi tam byli postupně asi čtyři kněží z Konga (ti byli také po dvou).

Já tady asi ještě nevidím do toho, jak farnost funguje, ale zdá se mi, že tam byli do chodu farnosti mnohem víc zapojeni farníci, hlavně v poslední době, když tam byli oni dva otcové ze společnosti sv. Jana Maria Vianneye. Ti chtěli co nejvíce zodpovědnosti předat farníkům a ponechat si jen pastorační záležitosti.

Takže byly vytvořeny skupinky farníků, přičemž jedna pečovala o zájemce o křest, jiní se starali o přípravu dětí k prvnímu svatému přijímání nebo o výuku náboženství, jiní o mládež, jiní vedli přípravu na manželství... Neleželo to na kněžích, ti po-

vzbuzovali farníky, aby se co nejvíc zapojili. Administrativu řešil také někdo jiný než kněz. V „úředních hodinách“, kdy byla fara otevřená a lidé přicházeli s různými záležitostmi, tam byli farníci, kteří pak jednotlivé záležitosti předávali kněžím. Jeden z mužů se staral o matriky. Jiná paní z pastorační rady dělala – řekli bychom – práci sekretářky.

Setkali jste se tam s něčím, co by vás hodně povzbuzovalo po duchovní stránce?

Pro nás byla farnost rodina. Navíc jsme bydleli na faře, naše ložnice sousedila jednou stěnou s kaplí. Mše svaté byly každý den, takže pro mne bylo snadné na ně jít. V době covidu se modlil růženec před kaplí, což bylo výborné v tom, že náš Kubík si mohl hrát venku a já se modlila... Za tu dobu jsme se stali opravdu součástí rodiny farnosti, vybudovali jsme si tam vztahy. To pro nás bylo hodně důležité. A účastnili jsme se také animací mše.

Co si máme pod slovy „animace mše“ představit?

Hudbu. Ve farnosti bylo několik skupin, které připravovaly hudbu ke mši. Hudba nás hodně provázela a byla pro nás důležitá. Pořádali jsme modlitby Taizé a hráli jsme při nich. Při mších s mládeží hráli ti mladí, to se potom hodně rozvinulo a bylo to úžasné. Existovalo tam několik sborů, každý úplně jiný: pro mladé, pro starší, ale všem šlo o to chválit Pána. Protože tam bylo hodně kultur, založili jsme mezinárodní skupinu a na mši jsme pak zpívali a modlili jsme se v různých jazycích. Takže i Francouzi a všichni ostatní zpívali česky: *Beránku Boží...*

Tato modlitební skupina byla tak trochu i naše dítě a bylo vždycky velmi hezké sdílet hudbu a modlitbu s ostatními a zažívat jednotu a velikost církve. Zakoušet, že každý se může modlit jinak, ale modlíme se dohromady.

Můžete zmínit ještě nějakou další inspiraci?

Scházeli jsme se ke sdílení nad Biblií. Četli jsme Bibli a diskutovali jsme o tom. Napříč generacemi. Bylo krásné vnímat, co si

z Božího slova kdo bere, každý něco jiného. A jinou silnou inspirací byly ty svěšené služby. Když si člověk žije víru jen pro sebe, je to jiné, než když o tom má vyprávět snoubencům, dětem nebo mládeži. Při službě se člověk hodně učí. A při práci v pastorační radě člověk pod pokličku života farnosti nakoukne ještě víc.

Co si pod tím máme představit konkrétně?

Když člověk do toho, co se ve farnosti děje, nevidí, hned má na to či na ono názor a posoudí to. Ale když je člověk „uvnitř“ a vnímá různé souvislosti a taky vidí danou záležitost za celou farnost a z pohledu různých lidí, skupin různého věku a stavu, je to složitější. Rodiny s dětmi mají jiné potřeby než lidé staří, mládež a studenti mají své priority... – a je třeba to skloubit, aby vše fungovalo dohromady. Nebo i jen taková věc, jako jsou místní zvyklosti. Kolem našeho městečka byly asi čtyři vesničky, které měly odlišnou historii a odlišné tradice. V jedné například zpívali pouze jeden styl hudby a bylo těžké tam vnést něco jiného.

Cenným poznáním byla pokora: i když člověk myslí věci dobře, může někomu ublížit; a ani v malé komunitě není snadné být

zajedno. A došlo mi, jak bolestné to teprve musí být tam, kde lidé druhým chtějí ubližovat...

Získala jste tam vztah k nějakému světci, který je tam v úctě víc než u nás?

Určitě jsem bliž poznala svatého faráře arského, Jana Maria Vianneye. Ars je odtamtud nedaleko a on má v tom kraji velkou pověst úžasného zpovědníka. Svatý Petr Chanel pocházel také z toho koutu Francie a jeden kněz z naší farnosti sloužil v jeho rodišti a pořádal v ní velké slavnosti na jeho počest – s lidmi z Oceánie, kteří žijí ve Francii, pocházejícími z ostrovů Wallis a Futuna, kde Petr Chanel jako misionář působil a byl tam umučen. Celá ta oblast kolem Ženevy se mi zdá zvlášť požehnaná. Je tam spousta nových komunit: Taizé, komunita Emanuel (se sídlem v Paray le Monial), komunita Chemin Neuf (v opatství Hautcombe), Foyer de Charité – domovy lásky (Marta Robinová).

Byl pro vás návrat do českého (moravského) prostředí nějak nárazem?

Náraz je příliš silné slovo, ale změn byla spousta. Po praktické stránce největší problém byly nákupy. Byli jsme zvyklí kupovat něco, co jsme tu nenašli, to byl opravdu šok, ale to rychle přešlo. Po duchovní stránce velká pozitivní změna je to, jak v Česku mohou být víra nebo křesťanství spojeny s veřejným životem. Například to, že ve školce mají na nástěnce betlém. To je něco úžasného a ve Francii by se to pravděpodobně stát nemohlo. Říkala jsem to zde paní učitelce, že ve Francii by to nedovolili, a moc se mi líbila její spontánní reakce: „A co by o Vánocích chtěli na nástěnce mít?“ Mluvit s dětmi ve škole o tom, proč slavíme Vánoce, není ve Francii možné. Nebo například to, že je sloužena mše za Policii ČR nebo že hejtman je někde na mši ze své funkce. Tím by ve Francii byli velmi překvapeni. Tam jsou osobní víra a veřejný život striktně odděleny.

Další věc – možná daná jen souhrou okolností: tady jsem poznala věřící, kteří jsou často z tradičních katolických rodin. Tuto

zkušenost jsem předtím neměla. Rodina, ze které pocházím, není tradičně katolická. Věřící ano, ale v každodenním životě víru nežije a já jsem si svou cestu k Bohu našla po svém a přes Taizé a přes svou práci v humanitární organizaci. Toto jsem na začátku zapomněla zmínit. Ta organizace byla vedena americkými evangelickými křesťany a jejich způsob prožívání víry mi taky moc dal: jak znají Bibli, jak se modlí a o Bohu mluví. Takže by se dalo říct, že jsem po duchovní stránce byla odkojená Taizé a evangelíky a tradiční katolicismus poznávám až teď.

Zmínila jste humanitární organizaci. Co jste tam dělala?

Všechno, co bylo potřeba. Mimo jiné jsem taky jezdila pomáhat na naše projekty v Africe, Asii a na Blízkém východě. A spoustu jsem se toho naučila. Je to velká škola života, když člověk vidí lidi, kteří z našeho pohledu nic nemají (třeba ani tekoucí vodu nebo elektřinu, o dostatku jídla nemluvě), a přesto jsou za to málo, co mají, vděční, jsou usměvaví, spokojení a nestěžují si, a navíc se o to rozdělí. Nikde jsem nezažila takovou pohostinnost, jako právě při svých cestách do rozvojových zemí.

Co byste poradila pro život ve víře člověku, který se chystá delší dobu žít v zahraničí?

Otevřené oči a srdce. Otevřené srdce ve smyslu: nemít pokud možno žádné předsudky, nedělat unáhlené závěry. Jít tam přijímat. Nelpět na našich způsobech. A naučit se jazyk, ať může do sebe vsakovat tu místní specifičnost a žít ji s místními lidmi. To člověku hodně dá.

Jak se cítíte v hejčínské farnosti? Chcete tu zůstat?

Chceme zůstat v Olomouci, případně v Horce. Po příjezdu jsem se byla podívat po olomouckých farnostech a rozhlížela

jsem se, co kde je. Hejčínskou farnost jsem znala, protože jsme sem jezdili za mou rodnou sestrou Míšou (Chmelovou) a její rodinou. A vybrali jsme si tuto farnost. A tak jsme se zapojili i tady, abychom i zde jako ve Francii vytvářeli velkou rodinu. Úžasný je tu Cherubínek pro děti, kakao po mši a strom, na který děti lozí. Na to se sem náš Kubík těší: Cherubínek, kakao, strom. Moc mě potěšil večer chval, na který jsem se dostala na začátku ledna. V hejčínské farnosti je mnoho hezkých věcí a také hodně dalšího potenciálu pro to, aby tu všichni mohli být spokojení.

Za rozhovor děkuje a mnoho požehnání Pavle a její rodině přeje P. Gorazd.

T-CLUB – VYTVÁŘÍME PROSTOR

Počátkem školního roku začalo v Horce fungovat nové spolčo pro děti na druhém stupni základní školy. Nyní, po více než půl roce fungování, mě otec Gorazd požádal, abych vám ho představil a něco o naší činnosti prozradil.

S manželkou jsme se nastěhovali do Horky na podzim roku 2021 a ihned nás zaujalo, že přímo v Horce spolčo nefunguje.

A protože jsme oba zvyklí věnovat se mládeži, brzy jsme navrhli, že bychom spolu založili i tady. Náš nápad byl přijat s nadšením, a tak jsme loni v říjnu, poté co bylo dokončeno fantastické zázemí ve farní místnosti, založili **T-club**.

Možná vás překvapí název. **T** je zkratka slova teenager, tedy „puberták“. Vyjadřuje naši touhu vycházet mládežníkům internetového věku vstříc. To, že jsme **klub**, se snažíme naplňovat tím, že na našich setkáních vytváříme přátelskou atmosféru. Hlavním záměrem našeho společenství je totiž nabídnout věřícím školákům společenství, kde se budou cítit dobře, mezi svými, a kde budou moci bez obav sdílet svoji víru s druhými. Naše pravidelné setkání vždy zahajujeme modlitbou a kytarovou písničkou, po které následuje krátká hra. Pak přijde na řadu hlavní program – promítání jednoho dílu z televizního pořadu **Exit 316**, který nám představí vybrané duchovní téma. Následuje diskuse, kde si o daném tématu povídáme, a na závěr setkání zakončíme zajímavou hrou. Nedílnou součástí každého setkání je také občerstvení, které přátelskou atmosféru dotváří.

Děkujeme farnosti za podporu. Jsme velice rádi za příležitost předávat zdejším dětem něco z našich schopností a zkušeností. Doufáme, že naše společenství ponese své ovoce a stane se trvalou součástí farního života.

Jakub a Zdeňka Vagundovi

ZPÍVEJME PÁNU

Milí přátelé farníci,

již nějaký čas bývá v našem kostele jedna nedělní mše v měsíci zaměřená na rodiny s dětmi. Bývá doprovázena zpěvem písní chval. Aby se všichni mohli připojit ke zpěvu scholy, bývaly na lavicích k dispozici tenké zpěvníčky. Výběr písní tím byl ale značně omezen oproti zpěvníku, který používá schola. Proto jsme vytvořili textovou variantu tohoto našeho „obsáhlého scholového“ zpěvníku. Je to sešit poněkud silnější, a proto není možné vytisknout ho v množství dostačujícím pro všechny účastníky nedělních bohoslužeb. Množství výtisků bude omezené. Nabízíme však možnost stáhnout si do mobilu aplikaci s názvem **Zpívejme Pánu**, podobně, jako je možné si stáhnout např. Kancionál. Tak byste měli všechny písňové texty k dispozici. Návod k jejímu stažení je popsán níže. Velký dík patří Janu Kašparovi, který pro nás aplikaci vytvořil a věnoval tomu nemálo času a energie.

Chtěla bych za celou scholu říci, že máme velkou radost, když s námi při mších zpíváte a nenecháváte nás v tom samotné. Společný zpěv je úžasná možnost slavit a chválit Pána v jednotě. Pokud byste si našli čas a aplikaci *Zpívejme Pánu* si do svého mobilu stáhli, budeme vděční a moc se budeme těšit na další „kytarovky“.

Zároveň bych touto cestou znovu chtěla upozornit na možnost zapojení dětí do zpěvu při dětských mších. Pozvání je určeno pro děti od 5 let, zkouška bývá před touto mší v 9.30 hodin v kostele. Nejbližší dětská mše bude 19. února.

Za scholu Helena Mikušková

Postup ke stažení aplikace *Zpívejme Pánu*:

- 1) Stáhnout instalační balíček z <https://drive.google.com/...ink>.
- 2) Nainstalovat aplikaci na svém zařízení.

Nicméně existuje široká škála zařízení a některé aspekty postupu se mohou lišit. Níže proto přidávám detailní popis všech kroků, kde i nastíním, jaká úskalí by se mohla objevit.

STAŽENÍ

- Ve vašem zařízení si otevřete internetový prohlížeč (například Chrome) a do pole pro vyhledávání zadejte výše zmíněnou adresu, popřípadě na odkaz klikněte.
- Je možné, že se vám zobrazí hláška „Není k dispozici žádný náhled“, pod kterým je tlačítko „Stáhnout“. Klikněte na tlačítko.
  - Je možné, že se pak objeví hláška „Google Drive can't scan this file for viruses“, tj. že systém není schopný zkontrolovat přítomnost virů v souboru. Klikněte na tlačítko „Download anyway“, tedy opravdu stáhnout.
  - Je možné, že budete dotázáni, kam balíček uložit – defaultní návrh (složka Downloads nebo Stažené soubory) je typicky dobrá volba.
  - Je možné, že budete opět varováni „File might be harmful“, tj. soubor by mohl být nebezpečný. Klikněte na „Download anyway“, tj. opravdu stáhnout.
- Stahování může nějakou dobu trvat, typicky pár vteřin.
- Po dokončení stahování se typicky na pár vteřin objeví informační text. Informace je dostupná taktéž mezi notifikacemi, kam se dostanete standardně „popotážením“ vrchního okraje obrazovky směrem dolů.
- Pokud vidíte notifikaci o dokončeném stahování, klikněte na ni. Měla by se spustit instalace – viz níže.

- Pokud notifikaci k dispozici nemáte, spusťte nějaký prohlížeč souborů a jděte do složky, kam jste instalační balíček nechali stáhnout (pravděpodobně složka Downloads nebo Stažené soubory). Měli byste tam vidět soubor „com.kaspi.zpivejmepanu-Signed.apk“. Klikněte na něj, měla by se spustit instalace – viz níže.

INSTALACE

- Je možné, že se vás zařízení zeptá, zda chcete aplikaci opravdu nainstalovat. Klikněte na „instalovat“.
- Je pravděpodobné, že vám zařízení oznámí, že je z bezpečnostních důvodů zakázané instalovat aplikace „z neznámých zdrojů“. Velmi pravděpodobně vám taky nabídne tlačítko, kterým můžete přejít do nastavení, kde je možné instalaci povolit. Povolte ji.
- Vlastní instalace by neměla trvat víc než pár vteřin.

SPUŠTĚNÍ

- Mezi aplikacemi byste nyní měli mít aplikaci „Zpívejme Pánu“ s ikonou s modrým pozadím, na kterém je světle hnědá kytara a tmavě hnědá písmena ZP.

- Na ikonu klikněte, aplikace by se měla okamžitě spustit.
- V případě potřeby je k dispozici tlačítko „Nápověda“.

V případě potíží s aplikací můžete volat na tel. číslo 604 432 677.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

v minulém vydání Oka jsem při celkové rekapitulaci farní knihovny zmínila jednoho jejího skalního čtenáře. Zapomněla jsem přitom na sebe. Není to však tak, že „mám čas“ na čtení. Jako knihovnice mám z knihovny každý měsíc vybrat několik titulů, které bych vám mohla doporučit. Občas mě to nutí odložit občas jinou rozečtenou knihu, zabořit se do pohovky a nechat se vtáhnout do stránek knížek a odmítnout vnímat vše, „co by se zrovna mělo udělat“. Pokaždé si uvědomuji, jak velké obohacení mi četba poskytuje. Nelituji toho „nicnedělání“ a přeji i vám takové chvíle zastavení, abyste mohli „hořeti“. Nabízím vám k tomu vybrané tituly, které jen stručně charakterizuji, abyste je sami mohli objevit a prožít.

David Torkington

Poustevník

Karmelitánské nakladatelství,

1999, 86 stran

Také kněz může prožívat duchovní vyčerpanost. Stalo se tak otci Robertsonovi. Úplnou náhodou se dozvídá o poustevníkovi pobývajícím na opuštěném ostrově ve Skotsku, který prostřednictvím korespondence pomáhá lidem v duchovním růstu. Otec Robertson se rozhodne vyhledat duchovní pomoc i pro sebe. Během setkávání s Petrem se

postupně nechává inspirovat poustevníkovou zkušeností, jak znovu navázat rozhovor s Bohem a udržovat duchovní vztah.

Na tuto knihu navazují volně dva tituly: *Prorok* a *Mystik* (v knihovně nejsou). Autor mnoha knih David Torkington (nar. 1938), anglický spisovatel, se zabývá ve svých dílech a duchovních cvičeních tématem modlitby, křesťanské spirituality a mystické teologie. Jeho autorské čtení knihy *Poustevník* ve velmi srozumitelné angličtině si můžete poslechnout na autorově webových stránkách: <https://davidtorkington.com/david-on-discerning-hearts>.

Bohumil Vít Tajovský

Člověk musí hořeti

TORST, 2001, 462 stran + svědectví druhých a fotografie

Prostřednictvím kladených otázek poznáme z knihy bohatý životní příběh opata kláštera bratří premonstrátů v Želivě. Z poutavého vyprávění se čtenář dozví o mnoha osobnostech, politických událostech historie naší země od pádu rakouské monarchie až po 90. léta minulého století. Největší část knihy zachycuje období působení P. Tajovského v roli opata kláštera, kterým se stal v roce 1948, a zvláště deset let strávených postupně ve čtyřech věznicích. Od zatčení v roce 1950 v souvislosti s událostí zázraku v Číhošti vypráví P. Tajovský o setkání s mnoha kněžími, politiky, např. pozdějším prezidentem Husákem, lékaři a dalšími osobnostmi v drsných podmínkách žaláře. Předkládá zážitky svého života i života církve a dění po roce 1968, po roce 1989 obnovování kláštera, osobní rehabilitaci, změny ve společnosti v 90. letech minulého století. Kniha může posloužit jako doplnění strohé historie učebnic dějepisu.

Další související tituly – Pavel Zíbal: „*Šéfe, znáte Želiv?...*“ (je v naší knihovně); Jiří Maria Veselý, Miroslav Kala: *Samotka v Želivě* (o zázračném uzdravení na přímluvu bl. Hyacinta Cormiera OP, není součástí knihovny).

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: V pondělí 20. února v Hejčíně mimořádně **nebude mše svatá**.

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v místnosti nad sakristií.

Adorace v pátek 10. února bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **se zpěvy z Taizé**.

Adorace v pátek 17. února bude tichá do 20.15 hodin, potom do 21 hodin bude prokládána **recitací modliteb za farnost**.

Adorace v pátek 3. března bude tichá po celou dobu, **nebude večer chval**.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2023 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Setkání pastorační rady farnosti se uskuteční ve středu 8. února.

Návštěva nemocných se uskuteční v únoru až druhý čtvrtek v měsíci, tedy ve čtvrtek 9. února. Příště pak ve čtvrtek 2. března.

V sobotu 11. února je **Světový den nemocných**. Modleme se za nemocné a za ty, kdo jim pomáhají.

Farní spoření se uskuteční v neděli 12. února.

Setkání ekonomické rady farnosti bude v úterý 14. února.

Ve čtvrtek 16. února oslaví své **67. narozeniny** olomoucký pomocný biskup **Mons. Antonín Basler**. Vzpomeňme na něho ve svých modlitbách.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 19. února v 10 hodin. Další pak bude v neděli 19. března.

Sbírka Haléř sv. Petra se koná při bohoslužbách v neděli 19. února.

Popeleční středa a začátek postní doby připadá letos na středu 22. února. Při mši svaté, která bude v kostele v 17.30 hodin, se bude **udělovat popelec**. Tento den (podobně jako Velký pátek) je **dnem přísného postu. Půst zdrženlivosti od masa** zavazuje od 14 let, **půst újmy** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

Mše svatá za všechny dobrodince opravy hejčínských varhan bude sloužena ve středu 22. února v 17.30 hodin.

Mše svatá s obřadem přijetí katechumenů mezi čekatele křtu (kteří budou pokřtěni letos o Velikonocích) se koná v sobotu po Popeleční středě, tedy 25. února v 10 hodin v katedrále sv. Václava. Mezi čekatele křtu bude přijat i katechumen Erik, který se na křest připravuje v naší farnosti.

Společná modlitba křížové cesty bude o postních nedělích v hejčínském kostele v 17.30 hodin.

Ve čtvrtek 2. března je **76. výročí úmrtí arcibiskupa Leopolda Prečana**. Po večerní mši svaté v ten den a také v neděli

5. března po mši svaté v 7 a v 10 hodin bude krypta krátce otevřená k osobní modlitbě u jeho hrobu.

Duchovní obnova farnosti bude v postní době od pátku 24. března do neděle 26. března v Koclířově. Zarezervujte si prosím tento termín.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Sbírka na opravu krovu bude v neděli 12. února. Pán Bůh vám odplat' vaše dary.

Setkání pastorační rady farnosti se uskuteční v úterý 14. února.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 19. února. Další pak bude v neděli 19. března. V tutéž neděli bude **sbírka Haléř sv. Petra**.

* * *

KŘELOV:

Setkání pastorační rady farnosti bude v pondělí 6. února.

V neděli 19. února proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2023.

Příští číslo: 5. března 2023, redakční uzávěrka: 22. února 2023.